

d) jestli povinný k odvodu jest vlastníkem toho polního hospodářství, na něm má svůj řádný obyč, a jestli je sám provozuje.

Ostatně platí i co se týče těchto potvrzení ustanovení v §. 41 : 3 a 4 tohoto návodu.

4. Důkaz 1 c) podán buď výtahem z knih pozemkových (gruntovních), kde není knih pozemkových, zároveň s tím 1 d), listinou odevzdací, a v nedostatku této knihou o berních a potvrzením projednávacího pozůstalost nebo příslušného soudu.

5. Náleží-li některé polní hospodářství ke statkům v deskách zemských zapsaným, nebo městským nebo městysským, nebo je-li statkem šlechtickým, nevyklučuje to nijakž nároku.

6. Ukáže-li se při zkoumání poměrů, že výnos hospodářství polního nedostačuje sám o sobě, nýbrž teprve s jiným výnosem, n. př. z domu nebo živnosti, nádenictví, povoznictví atd., k výživě rodiny o pěti osobách, nemůže podmínka 1 b) pokládána býti za vyplněnou.

7. V odstavci 1 d) poznačená vlastnost pozemnosti jakožto zděděné vztahuje se toliko na posledního majetníka, jenž žádá za výhodu; není tudíž potřebno, by pozemnost již ode dávna v pokrevním pokolení sestupujícím byla dědična.

8. Může však i postupem převzatému polnímu hospodářství, pokud se týče uvedené výhody, býti přiřčena vlastnost hospodářství zděděného, když předešlý majetník (majetnice), od něhož dotčený povinný k odvodu hospodářství převzal, mezitím zemřel(a), a když by to hospodářství posloupností dědičnou nynějšímu vlastníku bez toho bylo se dostalo.

9. I v těch případech, ve kterých při zkoumání stavu věci se ukáže, že povinný k odvodu od jednoho z rodičů svých, a to zemřelého, zdědil toliko polovici hospodářství polního, druhou polovici toho hospodářství převzal však od toho z rodičů svých, jenž druhého přežil, může tento způsob nabytí statku pokládán býti za roveň tomu, jenž byl nabyt z důvodu práva dědičného.

10. Případne-li z příčiny dobrovolné úmluvy povolanych dědičů polní hospodářství za vyplacení ostatních podílníkův jednomu ze zákonných dědiců, budiž výsledek takové úmluvy co do následkův svých pokládán za roveň zákonné posloupnosti dědičné.

11. Rozdělil-li některý zůstavitel (dědictví) své polní hospodářství ještě za živobytí svého na dvoje hospodářství neb i na více, nebo bylo-li takové rozdělení teprve od dědicův, ať si již podle poslední vůle zůstavitelovy nebo bez ní vlastní